

komme med et Par Bemærkninger om selve Spørgsmaalet.

Da Sparekommissionen havde afgivet sin Betænkning, var man fra alle Sider enig om, at det var vel udført Arbejde, og at det ogsaa var nødvendigt at anvende saa megen Sparsommelighed som muligt. Da et Bogbinderfirma her i Byen, som tidligere havde indgivet Tilbud paa noget Bogbinderarbejde og ogsaa havde erholdt Arbejdet i flere Aar, nu ikke fik det det paagældende Aar, rettede det Forespørgsel til vedkommende Revisionsdepartement, som havde dermed at gøre, om, hvad Grunden kunde være, om der havde været noget at udsætte paa Arbejdet o. s. v. Nej, det havde der ikke, men i Henhold til en Meddelelse fra Finansudvalget til Ministeriet ønskede man, at Arbejdet skulde udbydes, og at den lavest bydende skulde have det. Dette har min fulde Billigelse, for saa vidt den lavest bydende overholdt Løn- og Arbejdsforhold i det paagældende Fag. Vedkommende Bogbinderfirma henvendte sig saa med Tilbud til et Revisionskontor under Postdepartementet og gav Tilbud paa Levering af en hel Del Bøger, særlig i heftet Stand, jeg tror, det var Postkwitteringsbøger eller Revisionsbøger — derom skal jeg nu ikke sige noget bestemt, det er omtrent et helt Aar siden, jeg har haft med den Sag at bestille, og det skyldes et lille Uheld, at den ikke kom med ved Finanslovsforslagets anden Behandling. Da det paagældende Firma nu saa, at det var lavest, men at det dog ikke fik Arbejdet, spurgte man først en Fuldmægtig og dernæst Departementschefen om Grunden, og Departementschefen svarede da, at saa længe han levede, vilde der ikke, hvor han havde noget at bestemme, ske nogen Forandring ved Levering af Bogbinderarbejde.

Jeg vil henstille til Indenrigsministeren, ja for Resten til samtlige Ministre, at de ikke lader Departementschefer eller Fuldmægtige o. s. v. være dominerende paa det Omraade. Hvis vedkommende Departementschef er en i Livet erfaren Mand, vil han indse, at han udsætter sig selv og hele Embedsstanden for en Mistanke, jeg i øvrigt slet ikke tror er berettiget i Øjeblikket; Folk vil let komme til at ræsonnere saaledes: Hvad er Grunden til, at vedkommende kan komme med saa stærke Udtalelser: Saa længe jeg lever, sker der ingen Forandring? Har han nogen personlig Fordel af at stille sig saaledes, eller hvad er Grunden? Jeg mener ikke, man skal gaa fra det ene Firma til

det andet, og jeg mener heller ikke, at man, hvis det kun drejer sig om Bagateller, skal tage Hensyn til dem. Men naar Finansudvalget med Rigsdagens Sanktion kræver, at der skal gives eller indhentes Tilbud paa saadant Arbejde, mener jeg, at det Firma, som er lavestbydende og i øvrigt er leveringsdygtigt og overholder de Løn- og Arbejdsvilkår, som er gældende i Faget — og jeg har personlig forvissnet mig om, at dette er Tilfældet med det Firma, jeg her taler om — ikke bør forbigaaes, og man bør ikke lade en enkelt Mand bestemme, hvem der skal have Arbejdet, thi det kan komme til at koste Staten umaadelig mange Penge. Her drejer det sig ikke om en mægtig Leverance, men den er dog heller ikke helt ringe — det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) har allerede for mange Aar siden her i Tinget opgjort, at er der noget, der ruttet med i de forskellige Etater, er det Papir og Tryksager. Jeg henstiller derfor til den højtærede Indenrigsminister og i det hele til Regeringen at tage denne Sag op til nøje Overvejelse og faa fastsat Bestemmelser, hvorefter de Forretninger, som indgiver de laveste Tilbud, ogsaa kan vente at faa Arbejdet tilstaaet.

Munk-Poulsen: Under Nr. 201 i Betænkningen findes omtalt en lille Bevilling, hvorom jeg gerne vil gøre nogle faa Bemærkninger. Jeg vil bringe den højtærede Forsvarsminister en Tak, fordi han saa velvilligt har imødekommet den Anmodning, jeg har rettet til ham angaaende Olietøj og Søstøvler til Redningsmandskabet, og jeg vil ogsaa bringe Finansudvalget en Tak, fordi det har tiltraadt det stillede Ændringsforslag. Men skønt jeg kan bringe denne Tak, fordi jeg i Forslaget ser den nødvendige Velvillie til at efterkomme min Anmodning, saa at man i Tide kan naa et virkeligt Resultat, kan jeg dog ikke undlade at fremhæve, at det, man vil naa, naar man absolut ikke ved det her stillede Ændringsforslag. Naar jeg ikke har ønsket at stille Underændringsforslag, er det netop, fordi jeg heri ser den gode Villie, og jeg haaber saa, at det kan ændres en lille Smule, saaledes at vi virkelig naar Maalet. Man mener ved 7 Kr. 50 Øre om Aaret at kunne opnaa det, jeg havde ønsket, at Redningsmandskabet faar saavel Søstøvler som Olietøj. Hvis Redningsmandskabet kan faa dette anskaffet en Gang for alle, er jeg paa det rene med, at de 4,000 Kr.